

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปย่อมส่งผลให้กฎหมายที่เป็นเครื่องมือในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมเปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้บัญญัติคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไว้อย่างกว้างขวาง เช่น ความเสมอภาคในกฎหมายและการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน สิทธิต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น ซึ่งหากมีบทบัญญัติใดแห่งกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัตินั้นก็จะมีผลเป็นอันใช้บังคับไม่ได้²¹¹ เช่น บทบัญญัติมาตรา 19 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 ที่กำหนดให้ “คดีที่ศาลจังหวัดทหารไม่มีอำนาจพิพากษา ให้ศาลจังหวัดทหารทำความเห็นส่งสำนวนไปให้ศาลมณฑลทหารหรือศาลทหารกรุงเทพพิพากษา แล้วแต่กรณี” ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้ในคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 24/2546 ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2546 สรุปได้ว่า “บทบัญญัตินี้ดังกล่าว เป็นกรณีที่ศาลมณฑลทหาร หรือศาลทหารกรุงเทพจะต้องพิพากษาคดีที่ศาลจังหวัดทหารทำความเห็นส่งสำนวนมาให้พิพากษาโดยมิได้ออกนั่งพิจารณาคดี เพียงแต่ตรวจสำนวนความเห็นของศาลจังหวัดทหารที่ส่งมาให้พิพากษา โดยไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายโดยกเว้นถึงเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอื่นอันมีอาจก้าวล่วงได้ บทบัญญัตินี้ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ เพราะขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญมาตรา 236 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540) ที่บัญญัติว่า ...ผู้พิพากษาหรือตุลาการซึ่งมิได้นั่งพิจารณาคดีใดจะทำคำพิพากษาหรือคำวินิจฉัยคดีนั้นมิได้ เว้นแต่ มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอื่นอันมีอาจก้าวล่วงได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” เป็นต้น

กระบวนการยุติธรรมทหารในประเทศไทย ซึ่งได้ดำเนินการและมีวิวัฒนาการมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่สมัยสุโขทัยมาถึงปัจจุบัน ซึ่งศาลทหารของประเทศไทยนั้นมีประวัติและระบบศาลแตกต่างจากศาลพลเรือนด้วยเหตุผลและความจำเป็นทางทหาร เพื่อดำรงไว้ซึ่งวินัยทหาร เพื่อให้ทหารทำหน้าที่ป้องกันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา โดยกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีของศาลทหารที่สำคัญ คือ พระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร

²¹¹ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 6.

พ.ศ. 2498 ซึ่งตามพระราชบัญญัติดังกล่าวศาลทหารแบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือ ศาลทหารชั้นต้น ศาลทหารกลาง และศาลทหารสูงสุด นอกจากนี้ ยังมีศาลอาญาซึ่งมีลักษณะพิเศษอีกศาลหนึ่งด้วย โดยศาลทหารนั้นเมื่อแบ่งตามสถานการณ์แล้วสามารถแบ่งได้เป็น ศาลทหารในเวลาปกติ ศาลทหารในเวลาไม่ปกติ และศาลอาญาซึ่งซึ่งเป็นศาลทหารที่จัดตั้งขึ้นในเขตยุทธบริเวณ

ในเวลาปกตินั้นศาลทหารจะมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในขณะที่กระทำความผิด ซึ่งได้กระทำความผิดต่อกฎหมายทหารหรือกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญา ส่วนในเวลาไม่ปกติหรือเวลาที่มีศึกสงครามศาลทหารจะมีอำนาจเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึกหรือผู้บัญชาการทหารสูงสุด มีอำนาจประกาศหรือสั่งให้ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาบางประเภทเพิ่มขึ้น ได้ อันเป็นผลให้บุคคลพลเรือนทั่วไปที่กระทำความผิดคืออาญาบางประเภทที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึกหรือผู้บัญชาการทหารสูงสุดได้ ประกาศหรือสั่งดังกล่าวต้องถูกดำเนินคดีในศาลทหารด้วย ส่วนศาลอาญาซึ่งที่จัดตั้งขึ้นในยุทธบริเวณ มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีได้โดยไม่จำกัดตัวบุคคลและไม่จำกัดชั้นยศ

ปัญหาเรื่องอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทหารในเวลาปกติ ถือเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ควรนำมาพิจารณา เนื่องจากในปัจจุบันศาลทหารนั้นนอกจากจะมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญาทหารแล้ว ยังมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอื่นๆ ที่มีโทษทางอาญาซึ่งบุคคลที่กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารในขณะที่กระทำความผิดด้วย โดยมีได้พิจารณาว่าความผิดดังกล่าวนั้นเป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการทหารหรือไม่ การที่ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าว มีปัญหาว่าขัดต่อหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ เห็นได้ว่าในการกระทำความผิดต่อกฎหมายที่มีโทษทางอาญาในบทบัญญัติกฎหมายเดียวกันระหว่างประชาชนทั่วไปและบุคคลที่อยู่ในอำนาจของศาลทหารซึ่งเป็นความผิดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ในราชการทหาร เหตุใดจึงได้รับการพิจารณาพิพากษาคดีต่างศาลกัน ซึ่งบุคคลที่อยู่ในอำนาจของศาลทหารนั้นในอีกสถานหนึ่งก็เป็นพลเมืองของประเทศเช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป เมื่อบุคคลดังกล่าวกระทำความผิดต่อกฎหมายของพลเรือนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการทหารก็ควรได้รับการพิจารณาพิพากษาคดีโดยศาลพลเรือนเช่นเดียวกับการกระทำความผิดของบุคคลที่มีใช้บุคคลที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทหาร ดังนั้น การที่ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอื่นๆ ที่มีโทษทางอาญาซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการทหารนั้น ถือได้ว่าเป็นการเลือกปฏิบัติอันเป็นการขัดต่อหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ

ในปัจจุบัน ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอื่นๆ ที่มีโทษทางอาญาซึ่งผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจของศาลทหารในขณะที่กระทำความผิด ซึ่งคดี

ที่ศาลทหาร ไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษามีเฉพาะที่บัญญัติไว้ในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติ
 ธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 เท่านั้น กล่าวคือ ศาลทหารไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่บุคคล
 ที่อยู่ในอำนาจศาลทหารกับบุคคลที่มีใช้บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารกระทำผิดด้วยกัน คดีที่
 เกี่ยวพันกับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลพลเรือน คดีที่ต้องดำเนินคดีในศาลเยาวชนและครอบครัว และ
 คดีที่ศาลทหารเห็นว่าไม่อยู่ในอำนาจศาลทหาร เห็นได้ว่าในบทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้
 คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลชั้นอุทธรณ์ เป็นคดีที่ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษา
 ของศาลทหาร ดังนั้น คดีที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ คดีทรัพย์สินทางปัญญา หรือคดีภาษีอากร
 ซึ่งโดยหลักแล้วเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า
 ระหว่างประเทศ หรือศาลภาษี แต่หากผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารในขณะ
 กระทำความผิดก็ต้องพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวโดยศาลทหาร ซึ่งความผิดที่อยู่ในอำนาจพิจารณา
 พิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์นั้น ผู้พิพากษาหรือศาลจะต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
 ในการพิจารณาพิพากษาคดีในเรื่องนั้นๆ ซึ่งตุลาการในศาลทหารอาจขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญ
 ในเรื่องดังกล่าว เพราะฉะนั้นการที่ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีซึ่งเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจ
 พิจารณาพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์อาจจะส่งผลกระทบต่อความยุติธรรมที่จะเกิดแก่คดีนั้นได้

นอกจากนี้ กรณีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยทหารนั้น เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติ
 ธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 13 ซึ่งกำหนดให้ศาลทหารมีอำนาจพิจารณาพิพากษาวาง
 บทลงโทษผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายทหารหรือกฎหมายอื่นในทางอาญาเท่านั้น ส่งผลให้ศาลทหาร
 มีอำนาจพิจารณาพิพากษาเฉพาะคดีที่มีโทษทางอาญาเท่านั้น ไม่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับ
 การดำเนินการทางวินัยทหาร อีกทั้ง บทบัญญัติในมาตรา 9 วรรคสอง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
 ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ศาลปกครองก็ไม่มีอำนาจในการพิจารณาพิพากษา
 คดีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยทหารได้ ซึ่งนอกจากทัณฑ์ทางวินัยทหาร โดยแท้ตามพระราชบัญญัติ
 วินัยทหาร พ.ศ. 2479 อันได้แก่ ภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กัก ขัง และจำขัง อันเป็นเครื่องมือของ
 ผู้บังคับบัญชาที่ใช้ในการปกครองบังคับบัญชาแล้ว และการดำเนินการทางวินัยทหาร ยังหมายความรวมถึง
 การบริหารงานบุคลากรในราชการทหารด้วย ไม่ว่าจะเป็นการบรรจุเข้ารับราชการ การแต่งตั้งหรือไม่
 แต่งตั้ง การปรับย้ายหน้าที่ การถอดยศ อันเป็นการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาทหารที่จะบริหาร
 จัดการในราชการทหาร กรณีเช่นนี้เมื่อมีปัญหาข้อพิพาทในเรื่องการดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร
 ทหารผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำสั่งที่เกี่ยวกับวินัยทหารดังกล่าวไม่สามารถใช้สิทธิในการฟ้องคดี
 ต่อศาลทหารหรือศาลปกครองได้ ซึ่งกรณีดังกล่าวนี้ควรจะมีการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมาย
 ของการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว โดยการพิจารณาพิพากษาโดยศาลทหาร เนื่องจากศาลทหาร
 ย่อมเป็นผู้รู้ถึงหลักการและแนวคิดในการปกครองบังคับบัญชาทหารและระบบวินัยทหารมากที่สุด

คู่ความในกระบวนการยุติธรรมควรได้รับสิทธิต่างๆ ตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิต่างๆ ในเรื่องของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ไม่ว่าในระบบศาลทหารหรือระบบศาลพลเรือนก็ควรที่จะมีความเท่าเทียมกัน ซึ่งในปัจจุบันสิทธิในกระบวนการยุติธรรมของคู่ความในศาลทหารและศาลพลเรือนมีความไม่เสมอภาคเท่าเทียมกันในหลายเรื่อง เช่น การจำกัดสิทธิในการฟ้องคดีในศาลทหารของบุคคลที่มีใช่บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร สิทธิของจำเลยในการตั้งทนายและหลักเกณฑ์ในการตั้งทนายในศาลทหารที่ได้รับความคุ้มครองที่ด้อยกว่าจำเลยในศาลพลเรือน การจำกัดสิทธิในการดำเนินคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาในศาลทหาร และระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือฎีกาที่มีระยะเวลาสั้นกว่าระยะเวลาในการอุทธรณ์ฎีกาในศาลพลเรือน เป็นต้น

จากการศึกษาในเรื่องเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหาร จะเห็นได้ว่า อำนาจของศาลทหารมีทั้งส่วนที่ควรได้รับการแก้ไขและส่วนที่ควรเพิ่มเติม โดยการดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีในศาลทหารยังมีปัญหาเกี่ยวกับความเสมอภาคในการให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของคู่ความในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งคู่ความในศาลทหารจะได้รับความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพที่ด้อยกว่าศาลพลเรือน จึงขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิเคราะห์เห็นควรแก้ไขปัญหเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ความอิสระของศาลทหาร

(1) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 5 โดยกำหนดให้ศาลทหารเป็นส่วนราชการในกำกับดูแลของกระทรวงกลาโหม โดยมีประธานศาลทหารสูงสุดเป็นผู้รับผิดชอบ และมีสำนักงานศาลทหารเป็นหน่วยงานธุรการที่เป็นอิสระ มีเลขาธิการศาลทหารเป็นผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานศาลทหาร และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานศาลทหารขึ้นตรงต่อประธานศาลทหารสูงสุด

(2) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการบริหารบุคลากรของศาลทหาร โดยการแต่งตั้งและโยกย้ายตุลาการพระธรรมนูญนั้น ต้องไม่เป็นการแต่งตั้งและโยกย้ายในลักษณะหมุนเวียนจากตุลาการพระธรรมนูญไปดำรงตำแหน่งในสายงานอื่นๆ

2. ความเสมอภาค

(1) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 49 โดยกำหนดให้ผู้เสียหายที่มีได้เป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารมีอำนาจเป็น โจทก์ฟ้องคดีอาญาต่อศาลทหารในเวลาปกติได้เช่นเดียวกับผู้เสียหายที่เป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจของศาลทหาร

(2) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 55 โดยกำหนดให้จำเลยมีสิทธิแต่งตั้งทนายความเข้าว่าความแก้ต่างได้ในศาลทหารทุกศาล และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา 56 โดยกำหนดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งทนายความให้จำเลยในศาลทหารให้มีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งทนายความให้กับจำเลยในศาลพลเรือน กล่าวคือ กำหนดให้การพิจารณาของศาลทหารในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต ก่อนเริ่มพิจารณาให้ศาลถามจำเลยว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีให้ศาลตั้งทนายความให้ และในคดีที่มีอัตราโทษจำคุก ก่อนเริ่มพิจารณาให้ศาลถามจำเลยว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีและจำเลยต้องการทนายความ ก็ให้ศาลตั้งทนายความให้โดยศาลไม่ต้องพิจารณาถึงความยากจนของจำเลย

(3) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 51 โดยกำหนดให้คดีที่อัยการทหารได้ยื่นฟ้องต่อศาลทหาร ถ้าผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเรียกร้องทรัพย์สิน หรือราคาที่สูญเสียไปเนื่องจากการกระทำความผิด ให้อัยการทหารมีอำนาจร้องขอให้จำเลยคืนทรัพย์สิน หรือค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายในศาลทหารได้เช่นเดียวกับศาลพลเรือน และแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในมาตรา 53 โดยกำหนดให้ กรณีที่ผู้เสียหายฟ้องคดีต่อศาลทหาร มีสิทธิร้องขอให้จำเลยคืนทรัพย์สิน หรือค่าสินไหมทดแทนความเสียหายได้

(4) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 61 โดยกำหนดให้คู่ความ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตุลาการ หรือผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ สามารถยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทหารในเวลาปกติ ศาลทหารในเวลาไม่ปกติ และศาลอาญาศึกษาหรือศาลที่พิจารณาพิพากษาแทนศาลอาญาศึกษาได้ ภายในระยะเวลาหนึ่งเดือน นับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งให้จำเลยฟัง แต่กรณีการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทหารในเวลาไม่ปกติและศาลอาญาศึกษา หรือศาลที่พิจารณาพิพากษาแทนศาลอาญาศึกษานั้น ให้อุทธรณ์ไปยังศาลทหารสูงสุด

3. คุณสมบัติและองค์คณะของตุลาการศาลทหาร

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเข้าสู่ตำแหน่งของตุลาการพระธรรมนูญ และตุลาการที่มีใช้ตุลาการพระธรรมนูญ โดยกำหนดคุณสมบัติของบุคคลากร และหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการเข้าสู่ตำแหน่ง การโยกย้าย หรือหลักเกณฑ์ในการพิจารณาบริหารบุคคลากรให้ชัดเจนโดยกำหนดให้ตุลาการพระธรรมนูญมีคุณสมบัติและวิธีการคัดเลือกเช่นเดียวกับผู้พิพากษาศาลพลเรือน

(2) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 โดยกำหนดให้จำนวนองค์คณะตุลาการศาลทหารในเวลาปกติ มีจำนวนองค์คณะตุลาการในแต่ละชั้นศาลอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ หรือกำหนดเป็นขั้นต่ำไว้ว่าในแต่ละชั้นศาลต้องมีองค์คณะตุลาการศาลทหารจำนวนเท่าใด เช่นเดียวกับจำนวนองค์คณะผู้พิพากษาในศาลพลเรือน

4. การกำหนดเขตอำนาจของศาลทหาร

(1) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 13 โดยกำหนดว่า ภายใต้บังคับ มาตรา 36 และมาตรา 42 ศาลทหารในเวลาปกติ มีอำนาจพิจารณาพิพากษาลงโทษ ผู้กระทำความผิดต่อกฎหมายอาญาทหาร กฎหมายว่าด้วยวินัยทหาร และกฎหมายอื่นในทางอาญา ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการทหาร ในคดีซึ่งผู้กระทำผิดเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจของศาลทหาร ในขณะที่กระทำความผิด และมีอำนาจสั่งลงโทษบุคคลใดๆ ที่กระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(2) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร พ.ศ. 2498 มาตรา 14 โดยกำหนดให้ คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษ เป็นคดีที่ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลทหาร กล่าวคือ บัญญัติเพิ่มเติมเป็น (5) ของมาตราดังกล่าวไว้ว่า “คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษ”